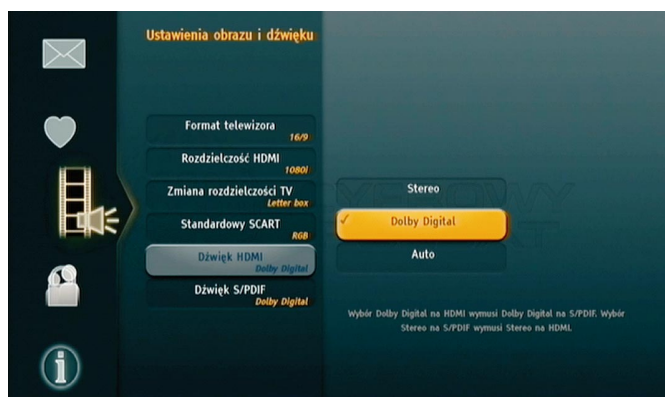

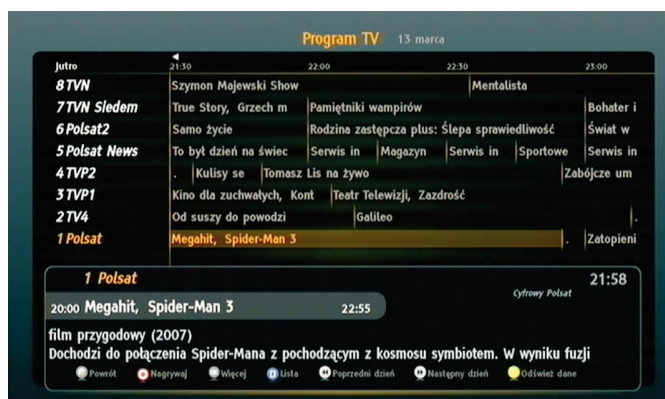
SAGEMCOM ESI88-320 PVR – nowy dwugłowicowy dekodер z twardym dyskiem

Cyfrowego Polsatu – cz. II

Po uruchomieniu odbiornika wita nas menu o stonowanych, mało agresywnych barwach. Ponieważ zostało ono opracowane i dostosowane do wysokiej rozdzielczości, na tradycyjnym ekranie prezentuje się trochę niewyraźnie. Niezbyt czytelne są na przykład małe opisy ikon funkcyjnych. Obraz jest nieostry nawet po podłączeniu wyjścia RGB. Na ekranie wysokiej rozdzielczości wygląda to znacznie lepiej, choć na telewizorach o mniejszych przekątnych ekranu, mikroskopijna czcionka zmusza do wyłączenia wzroku.

Jedną z zalet menu w wysokiej rozdzielczości jest większa gęstość upakowania informacji widocznych na ekranie. Jednak wykonane małą czcionką opisy (takie jak na przykład w prawej, dolnej części ilustracji), są na ekranach tradycyjnych telewizorów mniej czytelne. Tylko czy na pewno po to kupuje się dekodер HDTV, aby odbierane programy oglądać na ekranie zwykłego telewizora?

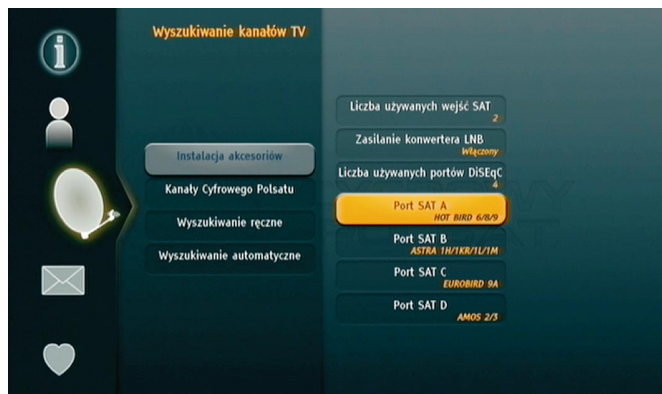
Dzięki wysokiej rozdzielczości nie trzeba przewijać większości opisów programów, a na jednej stronie EPG mieści się więcej pozycji i dodatkowe opcje.

Bez względu na ustawienia, sygnał video dostępny jest równolegle na analogowym wyjściu EuroScart, oraz cyfrowym HDMI. To dobra wiadomość przede wszystkim dla mniej zaawansowanych użytkowników, bowiem to właśnie brak obrazu na ekranie telewizora jest najczęściej powodem frustracji tych, którzy nie mogą przebrnąć pierwszego etapu uruchamiania odbiornika. Konfigura-

cja gniazda EuroScart pozwala na wybór zwykłego sygnału kompozytowego (*composite*), lub wyższej jakości RGB, zaś wyjście HDMI dostarcza podstawowych rozdzielczości: 576p, 720p i 1080i. Przy czym zastosowano tutaj automatykę: jeśli do wyjścia HDMI nie jest podłączony telewizor, opcje rozdzielczości HDMI są nieaktywne.

Poprawnie działa formatowanie obrazu. Na ekranie 16:9 przekaz 4:3 w letterboxie pokazywany jest prawidłowo, czyli jak przez dziurkę od klucza, ale to nie wina odbiornika, lecz nadawców, którzy nie przyjmują do wiadomości postępu technicznego i uporczywie katują ludzi czymś takim. A przy okazji zupełnie nie zdają sobie sprawy z tego, że wielu posiadaczy telewizorów o dużym formacie po prostu z obrzydzeniem odrzuca takie kanały.

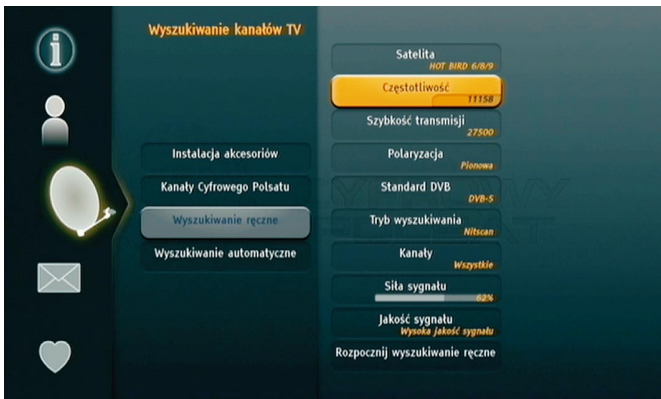
Odbiornik wyposażony został w podwójną głowicę satelitarną DVB-S2. Oczywiście pełną funkcjonalność można uzyskać dopiero po podłączeniu do każdego wejścia niezależnego sygnału satelitarnego, ale oprogramowanie pozwala na nagrywanie i odtwarzanie dwóch

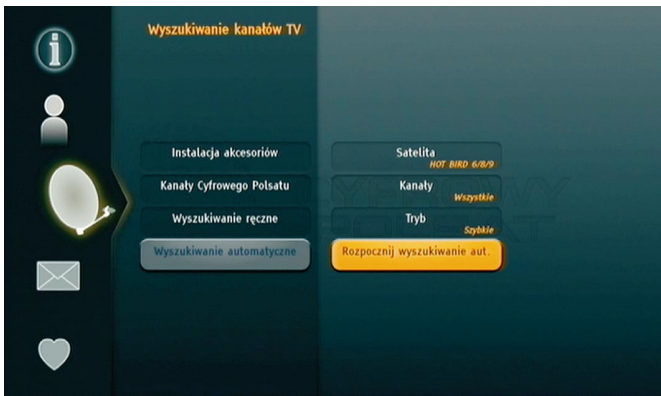
Menu konfiguracji układów wejściowych, nazwano „Instalacją akcesoriów”. Umożliwia obsługę od jednego konwertera, do podwójnego zestawu konwerterów dla czterech satelitów. Nie przewidziano sterowania obrotnicą.

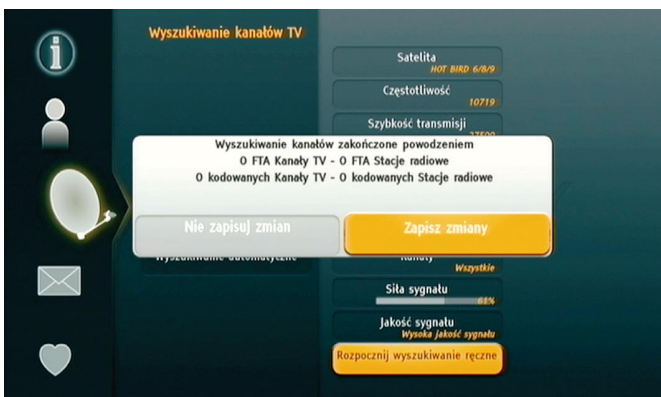
Wśród dostępnych satelitów jest 15 pozycji. W związku ze zmianami na orbicie niektóre z nich są nieaktualne, ale w kolejnych wersjach oprogramowania systemowego wykaz ma zostać poprawiony.

Choć w opcji „Wyszukiwania ręcznego” dostępne są satelity zdefiniowane w konfiguracji wejściowej, można wpisać dowolne parametry transpondera. Dlatego korzystając z ruchomej anteny, można skanować po kolei całą orbitę. Przynajmniej teoretycznie, bo w praktyce odbiornik nie znajduje kanałów z niektórymi transponderami. Pewnym zaskoczeniem jest brak miernika jakości sygnału. Jest tylko paskowy wskaźnik siły sygnału, który reaguje dość wolno, natomiast zamiast wskaźnika jakości, są komunikaty (np. „Wysoka jakość sygnału”).

W opcji „Wyszukiwania automatycznego” można wybrać dowolnie ze zdefiniowanych w konfiguracji satelitów, ale zawsze pojedynczo. Można wybrać kanały wszystkie, albo tylko niekodowane. W menu wyboru trybu przeszukiwania, jest tylko tryb szybki, przeskanowanie Hot Birda w taki sposób trwało około dziesięć minut.

Czasem ręczne skanowanie daje wynik widoczny na ekranie (ilustracja dotyczy transpondera 10,719 GHz/V). Być może chodzi o to, że kanały z tego transpondera już są na liście.

różnych programów nawet przy pojedynczym sygnale. Oczywiście wówczas dostępność kanałów będzie ograniczona do tej samej części pasma i tej samej polaryzacji.

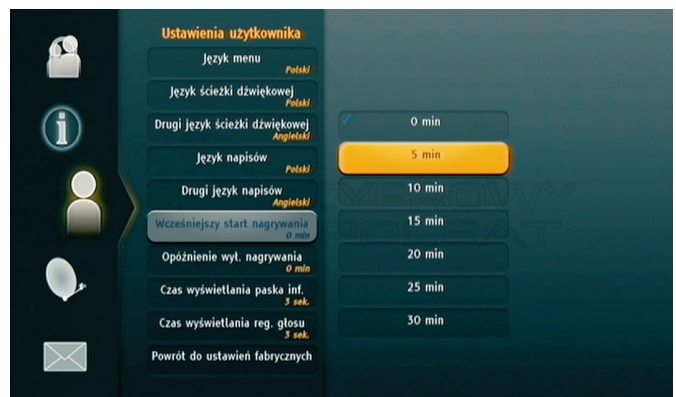
Ostatnią pozycją w menu wyszukiwania kanałów jest opcja „Kanały Cyfrowego Polsatu”. Skorzystanie z niej trwa kilkadziesiąt sekund.

Zaprogramowane kanały układają się na liście „Wszystkie”. To lista nie do edycji. Użytkownik może za to ułożyć sobie osiem list „Ulubionych”. Każda z nich ma już zdefiniowaną grupę kanałów (Dla Abonentów i 4 x VoD Info), a każdy z nich miejsce na liście. Nowe kanały dodawane są do listy *Ulubionej* sukcesywnie od pozycji 1. W kolejności zależnej od użytkownika, ale potem kanałów na listach ulubionych nie można przesuwać.

Układanie listy Ulubionej.

Nawigację po liście kanałów i prezentację informacji o nadawanych programach można określić jako niestandardową. Zastosowana koncepcja odbiega nieco od przyjętych zwyczajowo rozwiązań, ale to musi ocenić każdy użytkownik z osobna. W moim przypadku dała o sobie znać siła przyzwyczajenia i długo nie mogłem się przestawić. Tym bardziej, że większość urządzeń z których korzystam na co dzień, działa jednak w oparciu o nieco inny porządek. Więc komuś, kto nabył już mocnych nawyków, obsługa tego dekodera może na początku sprawić pewne problemy. Ale można się przyzwyczać. Jako ciekawostkę podam, że już kiedyś spotkałem się z podobną sytuacją. Chodziło o zmiany wprowadzone do obsługi pilota w jednej z wersji oprogramowania dla odbiornika Dreambox. Tam rozwiązano kwestię przyzwyczajenia użytkowników instalując w menu opcję umożliwiającą przełączenie między koncepcją „klasyczną”, a koncepcją twórcy nowej wersji oprogramowania. Nie sądzę jednak, aby podobne rozwiązanie było możliwe w przypadku dedykowanego dekodera wielkiej platformy cyfrowej. Z wielu względów jest to raczej niewykonalne.

W menu „Ustawienia użytkownika” dokonuje się przede wszystkim konfiguracji językowych (menu, ścieżka dźwiękowa, napisy), ale także definiuje zachowanie dekodera przy programowanym z EPG nagrywaniu (margines rozpoczęcia i zakończenia nagrywania), wyświetlanie paska info i paska siły dźwięku. Możliwe jest też przywrócenie ustawień fabrycznych.

(dokończenie w następnym numerze)

Opracowanie Z. Marchewka
Ilustracje autora